

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2006. szeptember 27. *

A T-153/04. sz. ügyben,

a **Ferriere Nord SpA** (székhelye: Osoppo [Olaszország], képviselik: W. Viscardini és G. Donà ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: A. Nijenhuis és A. Whelan, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: A. Colabianchi ügyvéd)

alperes ellen

a 2004. február 5-i levél és a 2004. április 13-án kézhez vett fax által közölt, az EGK-Szerződés 85. cikke szerinti eljárásban (IV/31.553. sz. „hegesztettdrótháló”-ügy) 1989. augusztus 2-án hozott 89/515/EGK bizottsági határozattal (HL L 260., 1. o.) a felperesre kiszabott bírság fennmaradó részére vonatkozó bizottsági határozatok megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: olasz.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: R. García-Valdecasas elnök, J. D. Cooke és V. Trstenjak bírák,
hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. február 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ Az eljárások időtartamának korlátozásáról, valamint az Európai Gazdasági Közösség szállításra és versenyre vonatkozó szabályai alapján kezdeményezett szankciók végrehajtásáról szóló [a rendelet címének helyes fordítása: Az Európai Gazdasági Közösség a szállításra és a versenyre vonatkozó szabályok szerinti eljárásoknak és a büntetések végrehajtásának elévülési idejéről szóló], 1974. november 26-i 2988/74/EGK tanácsi rendelet (HL 1974. L 319., 1. o. ; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 61. o.) többek között az alábbiak szerint rendelkezik:

„4. cikk

A büntetések végrehajtására vonatkozó elévülési időszak [helyesen: idő]

1. A Bizottságnak az Európai Gazdasági Közösség közlekedésre vagy versenyre vonatkozó szabályainak megsértése miatti pénzbírságok, büntetések vagy kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó határozatai végrehajtására kiterjedő jogkörére ötéves elévülési idő érvényes.

2. Az elévülési idő azon a napon kezdődik, amelyen a határozat jogerőssé válik.

5. cikk

A büntetések végrehajtására vonatkozó elévülési időszak [helyesen: idő] megszakítása

1. A büntetések végrehajtására vonatkozó elévülési időszakot [helyesen: időt] a következő intézkedések szakítják meg:

- a) a pénzbírság, a büntetés vagy kényszerítő bírság eredeti összegének módosítására vagy a módosítási kérelem elutasítására vonatkozó határozatról szóló értesítés;
- b) a Bizottság vagy a Bizottság felkérése alapján valamely tagállam által hozott minden olyan intézkedés, melynek célja pénzbírság, büntetés vagy kényszerítő bírság megfizetésének végrehajtatása.

2. Az elévülési idő azon a napon kezdődik, amelyen a határozat jogerőssé válik.

6. cikk

A büntetések végrehajtására vonatkozó elévülési időszak [helyesen: idő] felfüggesztése [helyesen: megszakadása]

A büntetések végrehajtására vonatkozó elévülési időszak [helyesen: idő] az alábbi időszakokkal kerül felfüggesztésre [helyesen: megszakításra]:

- a) az engedélyezett fizetési határidő idejére [helyesen: fizetésihatáridő-könnyítésre] [...]”

A jogvita alapját képező tényállás

- 2 1989. augusztus 2-án a Bizottság elfogadta az EGK-Szerződés 85. cikke szerinti eljárásban (IV/31.553. sz., „hegesztett drótháló” ügy) hozott 89/515/EGK határozatot (HL L 260., 1. o., a továbbiakban: hegesztett drótháló határozat), amelynek értelmében többek között megállapította, hogy a Ferriere Nord SpA egy sor jogsértés részese volt a hegesztett dróthálók közösségi piacán, és 320 000 ECU bírságot szabott ki vele szemben.

- 3 A hegesztett drótháló határozat 4. cikke értelmében a felperessel szemben kiszabott bírságot a határozat közlésétől számított három hónapon belül kellett megfizetni. Úgy rendelkezett továbbá, hogy az adott időszak lejártával a bírság összegét automatikusan, a hegesztett drótháló határozat elfogadása hónapjának első munkanapján az Európai Monetáris Együttműködés Alap ecuműveleteire számított kamatának 3,5%-kal növelt mértékű, azaz 12,5%-os kamat terheli.

- 4 A hegesztett drótháló határozatot a felperessel az 1989. augusztus 9-i levéllel közölték. A levél megállapította, hogy a határozatban megállapított fizetési határidő leteltével a Bizottság lépéseket fog tenni az adósság a fizetési időszak lejártát követő, automatikusan 12,5%-os kamattal terhelt összegének végrehajtására. Kifejezetten úgy rendelkezett, hogy a határozat megsemmisítésére irányuló jogi eljárás kezdeményezése esetén nem tesz lépéseket a bírság behajtására, amíg a bírósági eljárás folyamatban van, amennyiben a fizetési időszak lejártá előtt:

„– [...] a nevezett időponttól kezdődően [...] 10,5%-os kamat képződik;

- [...] a csatolt minta szerinti, mind az alapösszeget, mind pedig az azt terhelő kamatokat felölelő, a Bizottság számára elfogadható bankgaranciát mutatnak be legkésőbb ezen időpontig, a Bizottság könyvelésének [...] címzett ajánlott levél formájában”.
- 5 1989. október 18-án a felperes keresetet indított a hegesztett drótháló határozat megsemmisítése iránt az Elsőfokú Bíróság előtt (T-143/89. sz. ügy).
- 6 1989. október 26-án a felperes utasításainak megfelelően a Banco di Roma kibocsátotta a Bizottság 1989. augusztus 9-i leveléhez csatolt formának megfelelő, 1957. sz. bankgaranciát (a továbbiakban: bankgarancia), és a következőkre vállalt kötelezettséget:

„[...] megerősítjük önöknek, hogy kezességet vállalunk a Ferriere Nord [...] által a Bizottságnak fizetendő [...]

- a Ferriere Nord-dal szemben kiszabott 320 000 ecu összegű bírság [...]
- az ezen összeg tekintetében 1989. november 15-től a bírság tényleges kifizetéséig 10,5%-os kamatláb alapján [...] számított kamat tekintetében.

A jelen kötelezettségvállalást nem lehet visszavonni a Bizottság beleegyezése nélkül [...].

Amennyiben ez szükséges, a kezes lemond minden, a felelősség megosztására vagy az egyenes adós perlésének követelésére irányuló jogáról.

A jelen garancia első felszólításra fizetendő az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága Ferriere Nord [...] kontra Bizottság ügyben hozott határozata hitelesített másolatának ajánlott levélben történő megküldésével.

Minden, a nemzeti valutában történt fizetés ECU-ra történő átváltása az átutalást megelőző nap árfolyamán történik.

Minden, a jelen bankgaranciával kapcsolatos jogvita eldöntésére a luxemburgi Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának van illetékessége.”

- 7 Az Elsőfokú Bíróság a T-143/89. sz., Ferriere Nord kontra Bizottság ügyben 1995. április 6-án hozott ítéletével (EBHT 1995., II-917. o.) elutasította a fenti 5. pontban említett keresetet.
- 8 A felperes 1995. június 19-én fellebbezést nyújtott be az Elsőfokú Bíróság fenti ítélete ellen. A Bíróság a C-219/95. sz., Ferriere Nord kontra Bizottság ügyben 1997. július 17-én hozott ítéletével (EBHT 1997., I-4411. o.) elutasította a fellebbezést.
- 9 1997. július 28-i levelével a felperes kérte a Bizottságtól a bírság és kamatai csökkentésének megfontolását. A felperes előadta, hogy egyrészt az olasz líra (LIT) a hegesztett drótháló határozat időpontja és a fenti 8. pontban hivatkozott 1997. július 17-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet időpontja közötti nagymértékű leértékelődése, valamint a jogi eljárások majdnem nyolcéves időtartama miatt nem

volt méltányos a büntetés teljes összegének és a kamatoknak a hegesztett drótháló határozatban meghatározott módon való követelése.

- 10 1997. szeptember 11-i levelével, melyet szeptember 18-án közölt, a Bizottság elutasította a felperes kérelmét.
- 11 1997. december 2-i ajánlott levelével, melyet a Bizottság 1997. december 10-én kapott meg, a felperes kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül kérelmét többek között azon az alapon, hogy az olasz líra kikerülése az Európai Monetáris Rendszerből, amely leértékelődéséhez vezetett, nem volt előre látható a bankgarancia kibocsátásának idején.
- 12 Ugyanebben a levélben a felperes közölte, hogy egyebekben átutalt 483 840 000 LIT összeget, amely az 1989-es átváltási árfolyamon megfelelt a bírság összegének, azaz 320 000 ECU-nak. Az összeget 1997. december 15-én írták jóvá a Bizottság számláján 249 918 ECU értékben.
- 13 A Bizottság nem válaszolt az 1997. december 2-i levélre.
- 14 2004. február 5-i levelével (a továbbiakban: a 2004. február 5-i levél) a Bizottság értesítette a felperest, hogy feléje fennálló tartozása 2004. február 27-én 564 402,26 euro volt (a büntetés 320 000 ECU összege mínusz az 1997. december 15-én átutalt 249 918 ECU, növelve az 1989. november 17. és 2004. február 27. közötti időszakra járó kamatokkal). A Bizottság felhívta a felperest a tartozás lehető leghamarabbi rendezésére, és kijelentette, hogy amennyiben a tartozás rendezésre került, hozzájárul a bankgarancia feloldásához.

- 15 2004. február 25-i levelével a felperes úgy válaszolt a Bizottságnak, hogy a 2004. február 5-i levelében foglalt követelések megalapozatlanok és elkésettek. A felperes előadta nevezetesen, hogy a 2988/74 rendelet 4. cikkében előírt, a határozatok végrehajtására vonatkozó öt éves elévülési határidő 2002. szeptember 18-án lejárt, és ilyen körülmények között a Bizottság nem érvényesítheti többé a követelést vagy a bankgaranciát.
- 16 2004. április 13-i faxával (a továbbiakban: a 2004. április 13-i fax) a Bizottság úgy válaszolt a felperesnek, hogy a 2988/74 rendelet 4. cikkében előírt elévülés nem alkalmazandó a jelen ügyben a bankgarancia fennállása miatt, amely bármikor lehívható, és amelynek ideiglenes fizetési hatása van, ily módon nem volt szükség végrehajtásra. A Bizottság elismerte, hogy nem szólította fel a felperest ismételtlen a tartozás megfizetésére azt követően, hogy a Bíróság ítélete megerősítette a hegesztett drótháló határozatot, és elfogadta, hogy ezen az alapon az ítélet kihirdetését követő öt hónapra, azaz 1997. december 17-ig nem jár kamat. Ennek eredményeként a Bizottság a felperestől csak 341 932,32 euro összeget követel a 2004. február 5-i levelében követelt 564 402,26 euro helyett. A Bizottság jelezte végül, hogy ha nem történik fizetés 2004. április 30-ig, megteszi a lépéseket a bankgarancia lehívására.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 17 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. április 23-án érkezett keresetlevelével a felperes benyújtotta a jelen keresetet.
- 18 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (első tanács) a tárgyalás megnyitása mellett döntött. A 2006. február 7-i tárgyaláson meghallgatták a felek szóbeli előadásait és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszait.

19 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. február 5-i levél és a 2004. április 13-i fax által tartalmazott határozatokat (a továbbiakban: a megtámadott határozatok)
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

20 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- elsődlegesen nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak, amennyiben azt az EK 230. cikkére alapították;
- másodlagosan utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A felek érvei

Az elfogadhatóságról

21 A Bizottság elsődleges védekezésként a jelen kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik azon az alapon, hogy a megtámadott határozatok nem képeznek az EK 249. cikke értelmében olyan határozatokat, amelyek a felperest hátrányosan érintik. Ezért a megtámadott határozatokat nem lehet megtámadni.

- 22 A megtámadott határozatok valójában kizárólag a hegesztett drótháló határozatból és az 1997. szeptember 11-i levélből következő bírság megfizetésére való felszólítást képeznek, és nincs semmilyen járulékos jogi hatásuk a bírság ezen korábbi dokumentumok szerinti összege tekintetében, amelyeket csupán megerősítenek, kivéve a 2004. április 13-i fax (lásd a fenti 16. pontot) szerinti csökkentést, amelyet a felperes nem vitat.
- 23 A felperes lényegében előadja, hogy a 2988/74 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával a Bizottság a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultsága elévült a megtámadott határozatok elfogadását megelőzően (lásd az alábbi 24–27. pontot). Ennek következtében, a tartozás kiegyenlítését követelő, és azt állító határozatok felperes számára történő megküldésével, hogy ha nem történik meg a fizetés, érvényesíteni fogja a bankgaranciát, a Bizottság jogcím nélküli felszólítást küldött számára, amely a hegesztett drótháló határozat és az 1997. szeptember 11-i levele tekintetében új elemnek minősül. A megtámadott határozatok ezért nem a határozat és a levél megerősítései.

Az ügy érdeméről

- 24 Keresetének megalapozásaként a felperes egyetlen jogalapot hoz fel, a 2988/74 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megsértését, amennyiben a Bizottság a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultsága elévült a megtámadott határozatok elfogadását megelőzően.
- 25 A hegesztett drótháló határozat a fenti 8. pontban hivatkozott Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet meghozatalának napján, azaz 1997. július 17-én jogerős lett. Így tehát, a 2988/74 rendelet 4. cikkének alkalmazásával ezen ítélet kihirdetésének napjától kezdődik az öt éves elévülési idő. Mindazonáltal ugyanezen rendelet 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásával az elévülési időt megszakította a Bizottság

1997. szeptember 11-i, szeptember 18-án közölt levele, amelynek következtében a nevezett az elévülési idő újrakezdődött ettől a naptól. Minden egyéb megszakító vagy felfüggesztő cselekmény hiányában a Bizottság a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultsága öt évvel később, azaz 2002. szeptember 18-án elévült.

26 Ebből következően a megtámadott határozatok elfogadásának napján a Bizottságnak a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultsága nemcsak vele szemben, hanem a Banco di Romával szemben is elévült.

27 E tekintetben a felperes a Bizottság azon érvelését, hogy a 2988/84 rendelet 4. cikke a jelen ügyben nem alkalmazandó, mesterségesnek és minden jogi alapot nélkülözőnek tartja. Előadja nevezetesen, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a biztosíték nyújtása járulékos jellegű abban az értelemben, hogy a hitelező nem indíthat eljárást, csak abban az esetben, ha a kezes által biztosított összeg kifizethető (a Bíróság C-266/01. sz., Préservative foncière TIARD SA ügyben 2003. május 15-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-4867. o.] 29. pontja).

28 A Bizottság előadja, hogy a felperes arra alapított érvelése, hogy a 2988/74 rendelet 4. cikke értelmében a „hegesztettdrótháló”-határozat végrehajtására irányuló jogosultsága elévült, megalapozatlan, és el kell tekinteni a rendelet jelen ügyre történő alkalmazásától, mivel a bankgarancia még fennáll.

29 E tekintetben a Bizottság úgy véli egyrészt, hogy a bankgarancia Banco di Romával szembeni lehívását nem lehet egybevonni a „hegesztettdrótháló”-határozat végrehajtásának eljárásával. A biztosítékot adó bankot terhelő kötelezettség szerződéses jellegű, amelynek alapján minden, a bankgaranciához kapcsolódó jogvitát az EK 238. cikke alapján a Bíróság elé kell utalni, miközben a felperes kötelezettsége az EK 256. cikkén alapul.

- 30 A Bizottság másodsorban előadja, hogy a bankgarancia a felperes bíróság megfizetésére vonatkozó kötelezettségétől elkülönült és önálló kötelezettséget jelent. Azt állítja e tekintetben, hogy a bankgarancia a Bizottság első felszólítására fizetendő, hogy a Banco di Roma, amennyiben szükséges, lemond minden, a felelősség megosztására vagy az egyenes adós perlésének követelésére irányuló jogáról, és hogy ez utóbbit nem lehet visszavonni a Bizottság írásbeli hozzájárulása nélkül. A Bizottság ebből arra a következtetésre jut, hogy a közte és a Banco di Roma közötti kapcsolat független a felpereshez fűződő kapcsolatától.
- 31 A Bizottság harmadszor előadja, hogy a jogbiztonság elve nem követeli meg a 2988/74 rendeletben megállapított elévülési határidő analógia alapján történő alkalmazását a szerződéses kapcsolatokra. Egy szerződéses kapcsolat önmagában kielégíti a jogbiztonság fennállását az elévülés tárgyában. Ha olasz jog lenne alkalmazandó a szóban forgó bankgaranciára, az elévülési idő tíz év lenne. Így nem lenne többé szükséges, hogy a Bizottság végrehajtsa a hegesztett drótháló határozatot, mivel a bankgarancia alapján kérhetné a tartozás megfizetését a Banco di Romától.
- 32 Végül a Bizottság előadja, hogy a bankgarancia nem tekinthető tisztán járulékosnak a közte és a felperes közötti kezdeti kapcsolat tekintetében. E tekintetben a fenti 27. pontban hivatkozott *Préservative foncière TIARD SA* ítélet lényegtelen a jelen ügy tekintetében, mivel az a garanciák rendszerére vonatkozik, amelyhez a jelen bankgarancia, záradékai különleges jellege miatt, nem kapcsolható. Úgy érvel továbbá, hogy nem állt volna érdekében az ilyen járulékos biztosíték elfogadása a bíróság ideiglenes megfizetése helyett.
- 33 Másodlagosan a Bizottság előadja, hogy még ha a 2988/74 rendelet szerinti elévülés alkalmazandó is lenne a bankgaranciára (ami nem így van), alappal lehet azt a rendelet 6. cikkének a) pontja értelmében fizetési határidő-könnyítésnek tekinteni, amelynek az elévülést megszakító jellege van. Egy ilyen elfogadás számos címen jelent fizetési határidő-könnyítést: mentesíti a társaságot a bíróság azonnali megfizetésének kötelezettsége alól, és lehetővé teszi számára a fizetés elhalasztását,

ameddig a Bizottság nem követeli azt, anélkül hogy kérnie kellene a közösségi bíróságoktól a bírságot kiszabó határozat végrehajthatóságának felfüggesztését. Másrészt annak el nem ismerése, hogy a bankgarancia fizetésihatáridő-könnyítést jelent, arra bátorítaná a társaságokat, hogy ne fizessék meg a velül szemben kiszabott bírságokat, amikor azok jogerőssé válnak.

34 Másrészt a Bizottság úgy véli, hogy a bankgarancia lehívása nem képezi az EK 230. cikk alapján megtámadható közhatalom gyakorlását, hanem egy szerződéses jog megnyilvánulása, amely bírósági felülvizsgálatával a közösségi bíróságokat bízták meg a bankgaranciában található választottbírósági kikötés által. Az olyan aktusok, amelyeket a Bizottság az EK 238. cikke értelmében a közösségi igazságszolgáltatás hatáskörébe tartozó szerződéses kapcsolatban fogad el, főszabály szerint nem lehetnek egy egyidejű, az EK 230. cikkére alapított megsemmisítési kereset tárgyai.

35 E tekintetben „az igazságszolgáltatás és a pergazdaságosság érdekében” a Bizottság kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság a jelen, magánszemély által benyújtott keresetet az EK 238. cikke szerinti szerződéses biztosítékre vonatkozó keresetté minősítse át.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

36 Mivel a felperes a Bizottság a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultságának a 2988/74 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti elévülésére alapított évrre hivatkozott mind a Bizottság által az elfogadhatatlanságra vonatkozó érv (a fenti 23. pont) megdöntése, mind pedig az ügy lényege (a fenti 24. pont) tekintetében, először arról kell határozni, hogy alkalmazandó-e az ilyen elévülés.

Az elévülésről

- 37 Először azt kell megvizsgálni, hogy, amint azt a felperes állítja, a 2988/74 rendelet 4. cikke alkalmazandó-e a jelen ügyben.
- 38 E célból először azt kell eldönteni, hogy a megtámadott határozatok közigazgatási jellegűek, vagy mint azt a Bizottság állítja, szerződéses jellegűek.
- 39 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megjegyzi, hogy a megtámadott határozatok kifejezetten, a „tárgy” cím alatt utalnak a „hegesztettdrótháló”-határozat elfogadásához vezető eljárásokra. A bennük foglalt fizetési felszólítás és a bankgarancia lehívására irányuló figyelmeztetés ezért a „hegesztettdrótháló”-határozat végrehajtásának egyik formáját képezi. Így a megtámadott határozatok, amelyeket az EK 249. cikke értelmében egy bizottsági határozat alapján fogadtak el, közigazgatási jellegű határozatok.
- 40 Másrészt, noha igaz az, hogy a Banco di Roma és a Bizottság közötti szerződéses kapcsolat, azaz a bankgarancia, a felperes Bizottsággal szemben fennálló kötelezettségén alapul, és hogy a nevezett bankgarancia az EK 238. cikke szerinti választottbírósi kikötést tartalmaz, emlékeztetni kell arra, hogy a 2004. április 13-i fax csupán a bankgarancia lehívását említi a felperestől követelt összeg meg nem fizetése esetére, és a 2004. február 5-i levél hallgat a bankgaranciáról.
- 41 Ebből következik először, hogy a Bizottság állításaival ellentétben a jelen ügy nem a bankgarancián alapuló szerződéses jellegű jogvita, és így nem vezet a 2988/74 rendelet alkalmazásának a jelen ügyre való kizárásához.

- 42 Másrészt az EK 230. cikke alapján a megsemmisítés iránti kereset megfelelő kereseti formát képez a megtámadott határozatok jogszerűségének vizsgálatára (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-265/03. sz., Helm Düngenmittel kontra Bizottság ügyben 2005. június 9-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-2009. o.] 38. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot). A jelen ügy Bizottság által javasolt átminősítése az EK 238. cikke szerinti keresetté ezért, eltekintve attól, hogy nem összeegyeztethető az ügy felperes által a keresetlevélben meghatározott és válaszban kifejezetten megerősített tárgyával, jogilag is hibás lenne.
- 43 A hegesztett drótháló határozat végrehajtásának keretén belül elfogadott megtámadott határozatok közigazgatási jellege így megállapítást nyert.
- 44 Ami a Bizottságnak a fenti 28–31. pontban kifejtett érvelését illeti, kizárásukra elegendő annak ismételt (lásd a fenti 40. és 41. pontot) megállapítása, hogy a jelen ügy tárgya idegen a bankgarancia lehívásától.
- 45 Ami a Bizottság azon érvelését illeti, hogy a bankgarancia pusztá fennállása kizárja a 2988/74 rendelet felperes és a Bizottság közötti kapcsolatra történő alkalmazását (lásd a 28. pont végét), rá kell mutatni, hogy a Banco di Roma és a Bizottság közötti ezen szerződéses kapcsolat fennállása nem akadályozhatja meg a a rendelet 4. cikkében meghatározott időkorlát elteltével a Bizottság a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultságának elévülését. A 2988/74 rendelet ugyanis teljes körű szabályrendszert alkotott, részletekbe menően szabályozva azon határidőket, amelyeken belül a Bizottság jogosult, a jogbiztonság alapvető követelményének veszélyeztetése nélkül, bírságot kiszabni azon vállalkozásokra, amelyek a közösségi versenyszabályok alkalmazására vonatkozó eljárások alanyai (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-213/00. sz., CMS, CGM és társai kontra Bizottság ügyben 2003. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-913. o.] 324. pontját).

- 46 E tekintetben kevés jelentőséggel bír az, hogy a bankgarancia, mint azt a felperes előadja, az alapjogviszony biztosítékaként járulékosnak minősül-e ahhoz képest, vagy ellenkezőleg, önálló jogviszony, tekintettel a benne foglalt, első felszólításra való fizetést előíró kikötésre (a fenti 27. és 32. pont).
- 47 Ezt követően meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy a Bizottság a „hegesztettdrót-háló”-határozat végrehajtására vonatkozó jogosultsága elévült-e a 2988/74 határozat 4. cikkének (1) bekezdése értelmében, amikor a megtámadott határozatokat elfogadták.
- 48 E tekintetben nem vitatott, hogy a Bizottság 1997. szeptember 11-i, a fenti 10. pontban hivatkozott levelétől eltekintve a fenti 8. pontban hivatkozott, 1997. július 17-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítéletet követően nem volt más cselekmény, ami megszakította volna az elévülési időt a 2988/74 rendelet 5. cikke értelmében.
- 49 Annak megvizsgálása marad hátra, hogy, a Bizottság állításával összhangban, az elévülés megszakadt-e lényegében azon az alapon, hogy a Bizottság a felperesnek a bírság megfizetésének felfüggesztésére irányuló hozzájárulása a felperes által biztosított bankgarancia ellenében a 2988/74 rendelet 6. cikke a) pontja értelmében fizetésihatáridő-könnyítésnek minősül (lásd a fenti 1. pontot).
- 50 E tekintetben az erre a kérdésre adott válasz nyilvánvalóan nem döntő a jelen ügy szempontjából.
- 51 A felfüggesztés megszűnt az engedélyezett időszaknak a végén, nevezetesen, a Bizottság 1989. augusztus 9-i levele (lásd a fenti 4. pontot) szerint, „ameddig a

bíróági eljárások tartanak”. A jelen ügyben a bírság megfizetésének felfüggesztése megszűnt a Bíróság ítéletének meghozatalával, azaz 1997. július 17-én (lásd a fenti 8. pontot), amely napon a 2988/74 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az elévülési idő megkezdődött.

- 52 Ebből következően meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben nem került sor az elévülési idő megszakítására a Bíróság 1997. július 17-i ítéletét követően.
- 53 Ebből következik, hogy a 2988/74 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében a Bizottság végrehajtásra irányuló jogosultsága ezen rendelkezés szerint elévült a felperes által helyesen meghatározott időpontban (lásd a fenti 28. pontot), azaz 2002. szeptember 18-án. A vitatott, 2004. február 5-i és április 13-i keltezésű határozatokat ezért a Bizottságnak a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultságának elévülését követően fogadták el és közölték a felperessel.

Az elfogadhatóságról

- 54 Meg kell jegyezni, hogy az EK 249. cikk értelmében minden olyan aktus határozatnak minősül, amely címzettjének jogi helyzetét egyértelműen és határozottan megváltoztatja (a Bíróság 22/70. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1971. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1971., 263. o.] 33–43. pontja és a 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítélete [EBHT 1981., 2639. o.]).
- 55 Az elévülésre vonatkozó érvelésből (a fenti 37–51. pont) következően, mivel a Bizottság hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultsága elévült, megszűnt a még fennálló tartozás megfizetésének követelésére irányuló jogosultsága, és a felperes 2002. szeptember 18-tól jogosan tekintheti magát védettnek minden, a nevezett határozat végrehajtására irányuló bizottsági követeléssel szemben.

- 56 A megtámadott határozatokkal a Bizottság a felperes számára a fennálló tartozás megfizetésére irányuló felszólítást küldött, és a bankgarancia lehívására irányuló lépésekkel fenyegetett. A megtámadott határozatok, amelyekhez előzetesen a jogszerűség vélelme járult, így egyértelműen és határozottan megváltoztatták a felperes jogi helyzetét, így módon az EK 249. cikke értelmében határozatnak minősülnek, amelyek definíciójuknál fogva nem az előző aktusok megerősítései.
- 57 Az elfogadhatatlanságra vonatkozó jogalapot ezért, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 58 Az elévülésre vonatkozó érvelésből (a fenti 37–51. pont) következik, hogy a Bizottság a hegesztett drótháló határozat végrehajtására irányuló jogosultsága a 2988/74 rendelet 4. cikke (1) bekezdése értelmében elévült a megtámadott határozatok elfogadása idején.
- 59 Ennek eredményeként a 2988/74 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap megalapozott, és a megtámadott határozatokat meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 60 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A 2004. február 5-i levél és a 2004. április 13-án kézhez vett fax által közölt, az EGK-Szerződés 85. cikke szerinti eljárásban (IV/31.553. sz. „hegesztettdrótháló”-ügy) 1989. augusztus 2-án hozott 89/515/EGK bizottsági határozattal a felperesre kiszabott bírság fennmaradó részére vonatkozó bizottsági határozatokat megsemmisíti.**

- 2) **A Bizottságot kötelezi saját költségein túl a felperes költségeinek viselésére.**

R. García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

Luxembourg, 2006. szeptember 27.

E. Coulon

R. García-Valdecasas

hivatalvezető

elnök